

niso kaj dosti spremenile. Tako se je septembra 1949 odločil, da gre po očetovih stopinjah v Ameriko. Razlika je bila le v tem, da se je njegov oče pri teh letih vračal domov, on pa je šele odhajal. V Clevelandu je bilo takrat 1 milijon prebivalcev, od tega okrog 100 000 Slovencev. Imeli so 4 slovenske župnije. Julija leta 1950 je prevzel urejanje katoliškega dnevnika Ameriška domovina. Kot urednik je 30 let seznanjal rojake z dogodki v Sloveniji in Jugoslaviji. Po njegovem odhodu iz uredništva je časopis nekaj časa izhajal še tedensko, nato pa so po 105. letih prenehali z izdajo.

Tako je gospod Vinko leta 1979 stopil v zaslužni pokoj, vendar je bil še vedno dejavno navzoč v slovenski skupnosti.

Gospod Vinko je z ženo Marijo (Maro) Šifrer, doma iz Stražišča pri Kranju, preživel kar 61 let skupnega življenja. Umrli je v 92. letu življenja. On jih je takrat štel 95.

Gospod Vinko se je v Slovenijo prvič vrnil leta 1992 po osamosvojitvi. Sprva je imel čuden občutek. Prišel je namreč z velikega mesta nazaj v vas. Stvari so se med tem zelo spremenile. Šola v Jaršah se je za eno nadstropje povišala, a znamenje blizu domače hiše je ostalo enako. Tudi cerkev je ostala. Kasneje je gospod Vinko še večkrat prišel na obisk. Žena se v Slovenijo ni nikoli vrnila, ker so ji med vojno očeta ubili partizani in zaplenili družinsko premoženje.

Za stalno vrnitev v domovino se je odločil

potem, ko je 8 let preživel sam in mu je zdravje nekoliko popustilo. Zlomil si je namreč kolk, nato še roko. Kuhati in opravljati druga gospodinjska dela je zanj postalo preteško. Nedelja, 15. oktober 2017, je bil dan, ko se je gospod Vinko Lipovec, v svojem 103. letu za stalno preselil v svoj rodni kraj, Spodnje Jarše. Skoraj 70 let življenja v tujini se je močno vtisnilo v njegov spomin. Pravi, da še danes, ko se zjutraj zbudi, včasih ne ve, ali je v Ameriki ali v Sloveniji.

V svoji mladosti se je gospod Vinko srečal tudi z našim sedaj častitljivim božjim služabnikom, škofom Janezom Frančiškom Gnidovcem. Nekega jutra je Vinko kot 8 letni fantič prišel k sveti maši. Stal je spredaj pri desnih vratih. Zaradi mraza je imel na glavi kučmo. Iz zakristije je prišel gospod Gnidovec kar naravnost k njemu, se mu nasmejalo, mu vzela kučmo z glave in mu jo dal v roke. Veljalo je namreč pravilo, da so moški pri sveti maši odkriti.

Ljudje so gospoda Gnidovca zelo spoštovali in ga imeli radi. Občudovali so ga kot svetnika. Bil je zelo veren človek in dober spovednik, vzor tako duhovnikom kot vsem ostalim.

Gospodu Vinku Lipovcu vsi skupaj želimo, da bi mu zdravje še naprej služilo in bi v vsej polnosti uresničil svojo željo, da bi bil vdan v božjo voljo.

Člani Karitas Jarše in g. Matjaž Križnar, žpk

ŽUPNIJA JARŠE

Jarška c. 65, Srednje Jarše
1230 Domžale

T: 01 721 29 63

M: 031 689 970

E: info@zupnija-jarse.net
zupnijajarse@gmail.com

Za župnijo lahko darujete na TRR odprt pri NLB d.d.:
SI56 0230 4009 1602 254

Pisarna je odprta vsak **ponedeljek** od 16.00 do 17.30, ter vsak **torek** od 10.00 do 12.00. V juniju, juliju in avgustu je župnijska pisarna odprta samo po vsaki sveti maši. Na cerkvene in državne praznike je župnijska pisarna zaprta.

Redno spovedovanje je v četrtek pred prvim petkom po sv. maši in na vašo željo po dogovoru.

Krsti so vsako tretjo nedeljo v mesecu v župnijski cerkvi. Potrebne so predhodne prijave v župnijski pisarni v času uradnih ur.

Za **cerkveno poroko** naj se oglasita zaročenca vsaj tri mesece prej v župnijski pisarni v času uradnih ur.

Bolnike in ostarele obiskujem po domovih vsak prvi petek v mesecu. Domači poskrbite za duhovno oskrbo svojih najbližjih in sporočite potrebo po obisku domačemu župniku.

Za dan in uro **cerkvenega pogreba** se najprej dogovorite z domačim župnikom.

Župnijska knjižnica je odprta po predhodnem dogovoru.

Glasilo izdaja Župnija Jarše odg. Matjaž Križnar, župnik

Slovesnost ob evropskem dnevu spomina na žrtve vseh totalitarnih in avtoritarnih režimov

Slovesnost ob evropskem dnevu spomina na žrtve vseh totalitarnih in avtoritarnih režimov bo v Ljubljani v četrtek, 22. avgusta 2019. Ob 18. uri bo sv. maša za žrtve v ljubljanski stolnici, ki jo bo daroval ljubljanski pomožni škof msgr. dr. Franc Šuštar. Po maši bo kratka akademija in slavnostni nagovor dr. Andreje Valič Zver.

Slovesnost pripravljajo Študijski center za narodno spravo, Vojaški vikariat Slovenske vojske ter Stolnica sv. Nikolaja Ljubljana.

Otroci nas potrebujejo

Vsi šolarji in njihovi starši v mesecu juniju prejmejo dolg seznam šolskih potrebščin in delovnih zvezkov za naslednje leto. Začenjajo se skrbi mnogih družin v Sloveniji, ki ne zmorejo kupiti šolskih potrebščin za svoje otroke.

Karitas zbira šolske potrebščine za 11.000 otrok. Z vašimi darovi bo Karitas socialno ogroženim osnovnošolcem pomagala s paketom šolskih potrebščin v vrednosti do 30 evrov. Najbolj ogroženim otrokom bo Karitas pomagala tudi v večjem obsegu z boni za nakup delovnih zvezkov.

Skupaj pomagajmo otrokom, ki nas potrebujejo.

Svoj dar lahko prispevate na: Slovenska karitas, Kristanova ulica 1, 1000 Ljubljana, TRR: SI56 0214 0001 5556 761, sklic: SI 00 362, namen: Otroci nas potrebujejo

Uradne ure župnijske pisarne v času poletnih počitnic

Do konca avgusta bodo uradne ure župnijske pisarne vsakokrat po večerni sveti maši. V nujnih primerih sem dosegljiv na mobilni številki 031 689 970, v primeru moje odsotnosti pa se obrnite na sosednji župniji Domžale ali Mengeš.

Krašenje in čiščenje cerkve po naseljih

- **28. julij, 17. nedelja med letom**
Srednje Jarše
- **4. avgust, 18. nedelja med letom**
Zgornje Jarše
- **11. avgust, 19. nedelja med letom**
Rodica/Češminova/Bernikova/okolica
- **18. avgust, 20. nedelja med letom**
Slomškova/Jelovškova

Bolne in ostarele po domovih bom obiskoval v petek, 2. avgusta, dopoldan.

leto XXIV
07/430
Probeljski zvon

OZNANILO ŽUPNIJE JARŠE

22. julij - 18. avgust 2019

Gregor Čušin: Počitnice

Pred mano so počitnice. Ki pa to niso več, saj nisem več v službi. In mi zato ne pripadajo niti počitnice niti dopust. Še »bolniška« mi ne pripada! Ampak to je druga tema, oziroma tema za druge. In sem spet kot majhen otrok. Ki ne hodi v šolo in zato nima počitnic. In joka, ker jih nima. In se ne zaveda, kako otročji je v svojem joku. Saj so vse njegovo življenje ene same počitnice.

Vedno sem občudoval ljudi, ki so šli na dopust in počitnice, kar tako: Kar bo, pa bo! In bo, kjer bo in kakor pač že bo. In je vedno tudi nekako bilo! Morda ne tako kot so si želeli ali pričakovali, čisto nikoli pa tako kot so načrtovali. Saj načrtovali sploh niso! Jaz tega ne morem. Jaz imam že zdaj počitnice, ki jih sploh nimam, tako načrtovane, da se mi zdi, da je že september.

A toliko moder vendarle sem – in zrel in umirjen – da načrte delam s svinčnikom. V upanju, da bo Veliki Načrtovalec potegnili s flomastrom čeznje. Pripravljen sem – se mi zdi – poradirati vse moje krivulje in vijuge, črte in skice, besede in zamisli, opombe in pripombe... In vem, da niste tako otročji, da bi ne vedeli, da ne govorim zgolj o počitnicah. Saj jih sploh nimam več! Ampak govorim o svojem življenju. O tisto malo prihodnosti, ki jo še imam. Govorim o tisto malo večnosti, ki si jo – muha enodnevnica – lastim... v vse večjem zavedanju, da je to čudoviti dar Velikega Darovalca.

Je to modrost? Zrelost? Umirjenost?

To so počitnice! Hvala Bogu!

Nato je rekel svojim učencem: »Zato vam pravim: Ne skrbite za življenje, kaj boste jedli, in ne za telo, kaj boste oblekli. Saj je življenje več kot jed in telo več kot obleka. Kjer je namreč vaš zaklad, tam bo tudi vaše srce.«

Lk 12, 23-24.34

Razpored svetih maš, mašnih namenov in nekaterih dogodkov	
22. po.	Marija Magdalena, spokornica Doma ni sv. maše
23. to.	Brigita Švedska, redovnica Doma ni sv. maše
24. sr.	Doma ni sv. maše
25. če.	Jakob Starejši, apostol Doma ni sv. maše
26. pe.	Joahim in Ana, starši D. Marije + družine Stupica in Lenče
27. so.	Gorazd, Kliment in drugi učenci + Jože Horvat
28. ne.	17. nedelja med letom K 8 Za žive in rajne župljane C 10 + Sandi, Silvo Kemprle in Ravnikar
29. po.	Marta, Lazarjeva sestra + rodbine Mav + Aleš Zdovc 30. dan
30. to.	Doma ni sv. maše
31. sr.	Ignacij Lojolski, duhovnik Doma ni sv. maše
01. če.	Alfonz M. Ligvorij, škof K 19 Za duhovne poklice Molitvena ura za duh. poklice
02. pe.	Prvi petek v mesecu K 19 + brate in sestre T. Ručigaj
03. so.	K 19 + Albino in družine Smolnikar
04. ne.	Janez M. Vianney, arški župnik 18. nedelja med letom K 8 Za žive in rajne župljane C 10 + Ferdinand Križman obl
05. po.	Doma ni sv. maše
06. to.	Jezusova spremenitev na gori Doma ni sv. maše
07. sr.	Doma ni sv. maše
08. če.	Dominik, duhovnik Doma ni sv. maše
09. pe.	Terezija B. od Križa (Edit Stein) Doma ni sv. maše

10. so.	K 19 + Marija in Štefan Pestotnik
11. ne.	19. nedelja med letom K 8 Za žive in rajne župljane C 10 + družine Jene
12. po.	C 19 + Milena Dobnik roj. Jerina obl
13. to.	C 19 + Dušan Ladič obl
14. sr.	Maksimiljan Kolbe, duhovnik C 6 ³⁰ Blagoslov romarjev / peš romanje k Novi Štifti NŠ 19 Nova Štifta pri Gornjem Gradu
15. če.	Marijino Vnebovzetje K 8 Za žive in rajne župljane C 10 + družine Zajc in Uršič
16. pe.	K 19 Bogu in Mariji v zahvalo
17. so.	K 19 + Saša Muzafirovič
18. ne.	20. nedelja med letom K 8 Za žive in rajne župljane C 10 + Drago Javornik obl

Razpored bralcev Božje Besede in sestavljalcev uvodov	
27. so.	K 19 A. Gradišar, prostovoljec
28. ne.	17. nedelja med letom K 8 M. Cerar, K. Košenina C 10 B. Presekar, M. Jeglič
03. so.	K 18 R. Poljanšek, prostovoljec
04. ne.	18. nedelja med letom K 8 T. Klopčič, J. Stražišar C 10 J. Pirnat, K. Lavrač
10. so.	K 18 M. Kumše, prostovoljec
11. ne.	19. nedelja med letom K 8 V. Pograjc, T. Ručigaj C 10 mladinec, mladinec
15. če.	Marijino Vnebovzetje K 8 M. Cerar, K. Košenina C 10 R. Strehar, N. Cotman M. Matzele, uvodi
17. so.	K 18 A. Gradišar, prostovoljec
18. ne.	20. nedelja med letom K 8 T. Kovačič, I. J. Kumše C 10 S. Podpeskar, B. Matzele

24. so.	K 18 R. Poljanšek, prostovoljec
25. ne.	21. nedelja med letom K 8 P. Ručigaj, A. Markič C 10 M. Joger, A. Hribar

Marijino vnebovzetje

Praznik Marije Device so v Jeruzalemski Cerkvi začeli obhajati že kmalu po koncilu v Efezu leta 431 po Kr. in ga povezovali z Marijinim odhodom s tega sveta. Čeprav Marijino vnebovzetje sodi med najstarejše Marijine praznike (prve omembe segajo še v obdobje pred 4. st. po Kr.), je papež Pij XII. (1939–1958) versko resnico o Marijinem vnebovzetju slovesno razglasil šele leta 1950 z apostolsko konstitucijo Munificentissimus Deus. Številne cerkve po svetu – od mogočnih katedral do vaških in božjepotnih cerkvic – izpričujejo stoletno vero v Marijino vnebovzetje.

V Sloveniji je Mariji posvečenih veliko župnijskih, podružničnih, zlasti pa božjepotnih cerkva in kapelic, zato je Marijino vnebovzetje v našem verskem izročilu globoko zakoreninjeno. Katoliška in Pravoslavna Cerkev ta praznik obhajata na isti dan.

V preteklosti so ljudje na ta dan veliko romali. Romanja imajo globlji verski pomen zato, ker verujoče spominjajo, da je naše celotno zemeljsko življenje pravzaprav romanje, katerega cilj je večno življenje v nebesih.

Marijino vnebovzetje je praznik upanja, saj nam sporoča, da je Marija dosegla polnost življenja v večnosti. To dejanje predstavlja napoved vstajenja mrtvih, ki ga bomo ob sodnem dnevu deležni vsi ljudje.

Praznovanje Marijinega vnebovzetja nas želi spomniti, da sta v življenju pomembni tako materialna kot duhovna sestavina, tako zemeljsko kot večno. Krščansko versko izročilo uči, da si s prizadevanjem za zemeljski napredek posameznik pripravlja večno bivanje. Marijino vnebovzetje v vernikih pogloblja upanje, da je z življenjem po Marijinem vzoru zeleni cilj bivanja pri Bogu dosegljiv za vsakega vernika.

Romanje k Mariji Zvezdi v Novo Štifo

V sredo, 14. avgusta 2019, bomo poromali k Mariji Zvezdi v Novo Štifo.

Peš romanje začnemo z molitvijo Angelovega oznanjenja Mariji v grobeljski cerkvi ob 6.30, nato nas bo pot vodila ob Kamniški Bistrici, mimo Kamnika, do Mekinj.

Po poti ste povabljeni, da se nam pridružite v Jaršah pri župnišču (6.40), na Viru pri papirnici (6.50), pri znamenju v novem Homcu (7.00) ali v župnijski cerkvi v Kamniku (8.30).

Ob 9.30 bodo litanije Matere Božje v Mekinjah, nato skupaj nadaljujemo pot po gozdu do cerkve na Gozdu.

Ob 12.30 bo skupna molitev v cerkvi na Gozdu, nato kosilo iz popotne torbe in nadaljujemo romanje proti Novi Štifti.

Ob 16.30 bo sprejem z Marijo Zvezdo v Novi Štifti in ob 19. uri slovesna sv. maša, ki jo bo vodil ljubljanski pomožni škof msgr. dr. Franc Šuštar.

Romati bo možno tudi z avtobusom, ki bo ob 16. uri odpeljal izpred grobeljske cerkve. Povratek avtobusa bo ob 22. uri. Za avtobus se lahko prijavite na telefon 041 902 645. Prijavite se tudi tisti, ki potrebujete prevoz samo za povratek v Groblje.

Romarska pot je v celoti dolga približno 30 km, zato se nam lahko pridružite tudi za del poti. Okrepčilo iz popotne torbe, obvezna telesna in duhovna kondicija, pijača in zaščita proti soncu.

Letos bomo z romanjem obeležili tudi 100-letnico prihoda Janeza Frančiška Gnidovca v Groblje, (kot prvega ravnatelja Škofovih zavodov) in 80-letnico njegove smrti. Lepo povabljeni.

Srečanje starejših župljanov

V priprošnji za duhovno mladost in zdravje bo v soboto, 7. septembra, ob 18. uri v župnišču srečanje starejših župljanov. Prisrčno vabljeni prav vsi upokojeanci iz naše župnije, tako tisti, ki vam leta še ne delajo velikih težav, kot tisti, ki vas spremlja bolezen.

Lk 13,22-30

Lk 11,1-13

Lk 12,13-21

Lk 12,52-48

Lk 12,49-53

Člani Karitas Jarše in g. župnik Matjaž Križnar obiskali prof. Vinka Lipovca

V času velikonočne osmine smo člani Karitas Jarše skupaj z g. župnikom obiskali našega najstarejšega farana prof. Vinka Lipovca v njegovem domačem kraju Spodnje Jarše, kamor se je po 70 letih za stalno vrnil nazaj v domovino. Pravi, da je vesel naših ljudi in kdorkoli bi rad kaj vedel, kakšno je življenje po svetu, mu bo rad povedal.

Rodil se je 22. januarja 1915 v Sp. Jaršah št. 7. Takrat je bilo tu okrog 16 hiš. Ljudje so bili zelo verni. Misijonarji, ki so delovali v Grobljah, so znali pritegniti tako mladino kot starejše. Njegova mama je bila vneta vernica. Vsako jutro je hodila k maši v Groblje že ob 5.30 uri in se vrnila okrog 7.00. Njena srčna želja je bila, da sin Vinko postane misijonar.

Takrat je v Jaršah delovala dvorazredna šola s štirimi oddelki. Ker je bil fantič zelo nadarjen, so ga pri 10. letih poslali v Ljubljano. 8 let je stanoval v dijaškem domu in končal gimnazijo.

Kot 18 letni mladenič je prestopil prag semenišča. Izpolnil je sicer mamino željo, vendar se je tam počutil slabo. Da bi bil pri teh letih zaprt v samostanu, pa še v domačem kraju? Ne, to ne bo šlo. Po 40 dneh se je vrnil domov. Mama sicer ni bila ravno vesela, vendar se je fant takrat v srcu počutil bolj svobodnega. Toda še vedno je iskal. Nekaj mu ni dalo miru. Po dveh letih je ponovno poizkusil. Pisal je lazaristom v Gradec. Ti so mu kratko in jasno odgovorili: »Če vam doma ni bilo prav, potem vam tudi mi ne moremo pomagati.«

Pot ga je vodila naprej na univerzo. Študiral je zgodovino in geografijo na Filozofski fakulteti v Ljubljani in leta 1939 uspešno diplomiral. Čeprav se je moral učiti latinščino, grščino, nemščino, italijanščino in druge predmete, so bili to zanj najlepši časi.

V času njegovega študija je bilo na univerzi 1700 študentov. Za primerjavo: danes je na Univerzi v Ljubljani vpisanih okrog 38.000 študentov. Toliko prebivalcev je po prvi svetovni vojni imela cela Ljubljana skupaj. Zelo rad je hodil v hribe. Predvsem na Veliko planino, kjer so njegovi strici pasli živino.

Pravi, da so celo prašiče takrat gnali na planino.

V mesecu maju je rad vsak večer obiskoval šmarnično pobožnost. V Grobljah so jih vodili lazaristi. Bile so znane daleč naokoli. Ljudje so prihajali iz Domžal, Mengša, Homca ... Imeli so pete litanije. Sledil je kratek nagovor lazaristov ali branje življenjepisa kakega svetnika. Mladih je bilo veliko. No ja, ne samo zaradi šmarnic, ampak tudi zato, da so prišli skupaj.

Septembra 1940 je začel poučevati na prvi državni gimnaziji v Ljubljani.

Začela se je vojna. Pridružil se je narodnemu odporu v okviru Slovenske legije. Jeseni leta 1944 so ga Nemci v Ljubljani pred Figovcem aretirali in za 3 mesece zaprli v samico. Od tam so ga odpeljali v taborišče v Dachau. Zavedal se je, da bo tukaj težko. Toda ni se razburjal, še manj preklinjal, ostal je miren. Zaupal je v Boga in sprejel njegovo voljo. Med drugimi je bil z njim mož, star okrog 35 let. Očitati so mu sodelovanje pri obveščevalni službi. Bil je izmučen do konca. Prosil je Vinka, naj mu pomaga. Po prečuti noči je Vinko naslednje jutro na zaslišanju odločno spregovoril: »Tega človeka obtožujete po nedolžnem. Obveščevalno službo vodim jaz.« Po tem priznanju ga niso več kaj dosti zasliševali in tudi pretepali ne. Skupaj z ostalimi preživeli jetniki je 29. aprila 1945 dočkal osvoboditev.

Ko je gospod Vinko to povedal, sem se takoj spomnila na sv. Maksimilijana Kolbeja - duhovnika, ki je v taborišču dal svoje življenje namesto družinskega očeta, ki je imel doma dva otroka. Kdo ve, morda je bilo Vinku na njegovo priprošnjo rešeno življenje?

Ker po vojni razmere v Sloveniji niso bile ravno najboljše, se je skupaj s svojimi sodelavci, med njimi tudi frančiškanoma patrom Klavdijem in patrom Benom odločil, da ostanejo v Münchnu. Skupaj so tam ustanovili slovensko župnijo. Da bi seznanjal Slovence z dogodki, je začel z urejanjem časopisa Jugoslavija in Slovenija. Mnogo je pomagal tudi pri selitvi slovenskih beguncev v čezoceanske dežele.

Po 5. letih se razmere v Sloveniji še vedno